

[Schovelin.]

ikke finde noget Ændringsforslag, hvorefter de skulde være sat ind. De stod som de første tre Linier i den Tekstanmærkning, der tidligere var Nr. 6, men som nu er blevet Nr. 7, men dèr er de faldet ud, og til Gengæld har man saa sat dem ind her. Nu kan man sige, at det er i og for sig en Bagatel, men der maa ogsaa være en vis formel Redelighed, og derfor vil jeg gerne bede den højtærede Forsvarsminister oplyse, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig, hvordan egentlig disse tre Linier pludselig er kommet ind i Teksten. Med Hensyn til den øvrige Del af Tekstanmærkningerne kan jeg henvisse til, hvad der allerede er sagt.

Jeg skal altsaa allerede paa det nuværende Tidspunkt bebude, at man fra vort Partis Side vil stille en Række Ændringsforslag i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet af vore Partifæller i det andet høje Ting, og at vor Stilling til Finansloven i øvrigt vil afhænge af, hvorledes disse Ændringsforslags Skæbne her i Tinget bliver.

Gunnar Fog-Petersen: Naar man slaar op paa første Blad af Finansloven og kaster sit Blik paa de løbende Indtægter, saa viser de tre første Poster et Minus: Minus af Domænerne, Minus af Statsvirksomhederne og Minus paa Rentekontoen. Ser man nærmere efter, er det dog ikke saa underligt og bør ikke forbavse, at Statens Domæner ikke kan give Overskud. Her har man jo indført konsekvent den Regnskabsopstilling, som nu er gennemført, som jeg ogsaa tror er rigtig, og ifølge hvilken man ogsaa forlanger Renter af Tipperne, ja, selv af Klægbanken i Ringkøbing Fjord. Jeg tror nu ikke, dette er noget særligt rentebærende Aktiv, og man kunde maaske nok stille dem lige med den Kapital, der er anbragt i Privatbanerne, der, saa vidt jeg kan se, dog ikke er opført paa Finansloven med Minus for deres Renters Vedkommende.

Det, som jeg særligt vilde pege paa i denne Forbindelse, er Statens Skovdistrikter, der giver en Indtægt af 3 800 000 Kr. og viser en Udgift af 4 800 000 Kr. Dette synes jeg er værd at hæfte sig ved, thi der er vist ikke noget unormalt i Statens Drift af Skovene. De drives, saa vidt jeg kender det, i Almindelighed meget dygtigt, og jeg tror godt, man kan sige, at det Regnskab, der her opstilles, giver en ikke helt ubrugelig Maalestok for vort Skovbrugs Rentabilitet for Tiden. Jeg vil derfor gerne rejse det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtig

bl. a. i de kommende Overvejelser over vor Skattelovgivning at stille de danske Skove gunstigere, end de er stillet nu. Min Opfattelse er den, at Skovbruget kun rent undtagelsesvis for Tiden, selv om Skovarbejderne er nogle af de daarligst aflagte, vi har her i Landet, er en rentabel Virksomhed. Nu kunde man sige: Ja, hvis det ikke kan betale sig at drive Skovvirksomhed, saa lad os rydde vore Skove. Der er jo meget Skovjord, der udmærket godt kunde dyrkes paa anden Maade og betale sig. Men det vil man jo ikke, det er forbudt ved Lov; og den almindelige offentlige Mening her i Landet vilde ogsaa absolut modsætte sig, at de danske Skove blev hugget ned. Det er et stærkt, almindeligt Folkekrav, at vore Skove skal bevares, og at de Love skal opretholdes, som værner dem, og som ogsaa gerne skulde kunne værne dem mod Forfald. Men det er undertiden vanskeligt, saaledes som Skovbruget for Tiden er stillet. Thi det er ikke nogen rentabel Forretning at drive Skov, og Staten, det offentlige, bør derfor stille Skovbruget gunstigere.

Det andet Punkt paa Budgettet, som viser Minus, er Statsbanerne. Den højtærede Finansminister gjorde nogle pessimistiske Bemærkninger herom, men lod sig dog af sit eget Sind aftvinge et Haab om, at det skulde blive bedre med Statsbanerne i Fremtiden. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har sagt noget lignende ved Lejlighed, og at det indenfor Ministeriet overvejes, hvad man skal gøre med Hensyn til Privatbanerne i det hele. Min Opfattelse er den, at der ikke er megen Plads for et Haab i saa Henseende, og det beror paa særlige Forhold, som er alle Medlemmer og Ministeren bekendt. Det er tvivlsomt, meget tvivlsomt, om Transporten baade paa Statsbanerne og Privatbanerne, hvor det drejer sig om nogenlunde lokal Transport, overhovedet vil kunne opretholdes i Fremtiden. Og her vil jeg gerne overfor den højtærede Minister pege paa, om Tiden ikke er inde til, at Staten, der dog ogsaa er interesseret i Privatbanerne og stadig faar Henvendelser fra Privatbanernes Bestyrelser og Generalforsamlinger om at deltage i Underskuddet, men stadig afslaar dette, til Trods for at Staten dog har Halvdelen af den Kapital, der er anbragt i Privatbanerne, og ogsaa Indflydelse — om Tiden ikke er inde til at tage en samlet Forhandling op om at faa disse Baner drevet paa en helt anden Maade, end de nu drives. Jeg siger „paa en helt anden Maade“, fordi der trænges til en radikal Reform i Retning af at af-